

uundvædig; i ethvert Tilfælde kan jeg forsikre ham, at jeg ikke behøvede den, jeg troer heller ikke, at Noget med gylbig Berrettigelse bør forudsætte en sliq Uvidenhed hos nogen Mand, som er Medlem her af Thinget. Ved denne hans Dom af Medlemmernes Indsigt i de Lovudf., som forelægges til Afstemning, er en Paastand bleven mig klar, en Paastand, som jeg tidligere har hørt udtalt, men som steds indtil nu har været mig uforstaaelig. Sluttelig bemærkes, at jeg ingen Særegen har fremdraget.

Schytte: Jeg har ogsaa et Par Ord at tale med den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds (S. A. Hansen). Man er saa vant til at høre, at et Foredrag bliver fordreiet af ham, at man enten overseer det eller lader det gaae nædsset hen, fordi det ikke altid er Ens Velighed at svare derpaa; desuden troer jeg ikke, at det kan forsvares at spille Forsamlingens Tid med Mundhuggeri. Men naar den ærede Rigsdagsmand drifter sig til at fremkomme med aabenbare Opdigtelser, naar han for at modsig mine Bemærkninger har sagt, at jeg som Skoledreng i Kolding havde brugt en Borger som Skopuds, saa maa jeg erklære, at han farer med Opdigtelser og aabenbar Usandhed. Jeg har ingensteds holdt nogen Tjener og mindst nogen Borgermand, og jeg har albrig været Skoledreng i Kolding. Jeg sagde, at man er vant til at høre den ærede Rigsdagsmand fordreie et Foredrag, og jeg skal i den Anledning bemærke, at han sagde, at jeg i mit Foredrag havde leveret Levnetsbeskrivelser af en æret Rigsdagsmand og mig selv; men dette er atter usandt; da der under denne Sag er Tale om et Skøn, har jeg kun paaberaadt mig en anden æret Rigsdagsmands Erfaring og benyttet Momenter af mit eget Liv, men dette er langtfra at kunne kaldes Levnetsbeskrivelser; da her er Tale om at afgive et Skøn, kunne sliqe korte Betragtninger, mener jeg, meget vel høre til Sagen. Forøvrigt kan jeg ikke negte, at den ærede Rigsdagsmands Ytringer endda ikke burde være mig saa paafaldende, naar jeg betænker, at her er Tale om Embedsmændenes Væbning, da den ærede Rigsdagsmands Stemning imod Embedsmændene er os, idetmindste her i Salen, godt bekjendt, og det

undrer mig derfor ikke, at der skal Noget i ham, der skulde have Lust, men det undrer mig, at mit uslybige Foredrag skulde give Anledning dertil.

Formanden: Jeg skal med Hensyn til de to sidste Foredrag henlede Opmærksomheden paa, at det ikke er ønskeligt, at man fører Discussionen ind paa et saa personligt Gebeet, som den nu er kommen, og navnlig skal jeg i Anledning af den sidste ærede Talers Udtalelser bemærke, at han brugte et Par Udtryk, som han vistnok ved nærmere Overveelse vil finde ikke burde fremføres her i Salen, idet han sagde, at en anden Rigsdagsmand har gjort sig slybige i Fordreielser og aabenbar Usandhed.

Schytte: Jeg maa tillade mig at yttre, at jeg vel har sagt, at det var aabenbar Usandhed, der blev udtalt, men jeg har ogsaa tydelig paavist, hvorfor det var Usandhed.

S. A. Hansen: Jeg vil kun tillade mig den Bemærkning, at det, jeg tidligere med Hensyn til den ærede Rigsdagsmand udtalte, anførte jeg ikke som Noget, der var passeret, men jeg sagde, at naar jeg vilde gaae den Vej, han var gaaet, kunde man fristes til at gjøre ham et Spørgsmaal som det, jeg gjorde.

Formanden: Jeg skal dog bemærke, at ved et saadant Spørgsmaals Fremsettelse fremkaldes en ikke ringe Formodning for, at det forholdes sig som i Spørgsmaalet antydet; — men jeg maa gjentage, at det er bedst, at Discussionen standses i denne Retning.

Thune: Jeg skal blot bemærke, at jeg med Hensyn til, hvad der er udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds (S. A. Hansen) er aldeles i Modstrid med ham. Jeg anseer det for en berettiget Fordring, at enhver Mand, der har bragt det til et vist Punkt i Livet, det være sig som Embedsmand eller Næringsdrivende, kan give sine Børn en god Opdragelse; og jeg anseer det for et af de største Goder, som en Mand kan give sin Familie. Det er det, den Næringsdrivende stræber efter, at de, han efterlader sig,